

РЕШЕНИЕ

№ 91

гр. Бургас, 02.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: С. М. Цолова
Даниел Н. Марков

при участието на секретаря Елена П. Георгиева
в присъствието на прокурора Й. Цв. Д. Т.
като разгледа докладваното от Даниел Н. Марков Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20222000600153 по описа за 2022 година

С присъда №7 от 18.04.2022г. по НОХД №304/21г., Окръжен съд - Ямбол е признал подсъдимия К. К. Н. (К.К.Н.), поданик на Обединено Кралство Великобритания и Северна Ирландия, за виновен в това, че вечерта на 20-и срещу 21-и октомври 2021 г. умишлено е умъртвил баща си В. К. Н. (W.K.N.), роден на г., немски гражданин, в дома му в село Д., общ.Тунджа, обл.Ямбол, на ул. „Г.М.“, № 1, като деянието е извършено по особено мъчителен начин за убийтия, с особена жестокост и смъртта на пострадалия е настъпила на 27.10.2021 г. - престъпление по чл.116, ал.1, т.3, пр.1-во и т.6, пр.2-ро и 3-то, вр.чл.115 от НК, поради което и при условията на чл.54, ал.1 от НК му наложил наказание от седемнадесет години лишаване от свобода, което да изтърпи при първоначален строг режим. На основание чл.59 ал.1 т.1 от НК съдът е приспаднал времето, през което подсъдимият е бил задържан и спрямо него е била взета мярка за неотклонение задържане под стража, считано от 02.11.2021г.

На основание чл.189 ал.3 от НПК подсъдимият е осъден да заплати в полза на държавата направените в досъдебното и съдебно производство разноските по делото.

Съдът се е произнесъл и по веществените доказателства, като е постановил унищожаването им след влизане на присъдата в сила.

Срещу първоинстанционната присъда е подадена въззивна жалба от служебния защитник на подсъдимия – адв.Д.Н. от АК-Ямбол, с оплаквания за неправилно приложение на материалния закон и за явна несправедливост на наложеното наказание. Според въззивната жалба първоинстанционният съд вероятно не е отчел, че по делото липсват доказателства за субективната страна на престъплението по чл.116, ал.1, т.3, т.6, вр.чл.115 от НК, поради което не е преквалифицирал деянието по чл.124 от НК, а при определяне размера на наказанието по реда на чл.54 от НК не е отчел наличието на многобройни смегчаващи вината обстоятелства. Искане за въззивният съд да измени присъдата, като приложи закон за по-леко наказуемо престъпление – това по чл.124, ал.1 от НК и съответно да намали размера на наказанието.

В съдебното заседание пред въззивната инстанция представителят на Апелативна прокуратура-Бургас изразява становище за неоснователност и на жалбата. Според прокурора окръжният съд е изпълнил задълженията си за обективно, всестранно и пълно изследване на обстоятелствата по делото и като е анализирал всички събрани гласни, писмени и веществени доказателства е приел правилната и безспорна фактическа обстановка, а на установените факти е дала точна правна оценка, че подсъдимият е осъществил деянието посочено в обвинителния акт. Намира, че възражението за субективната съставомерност на деянието по чл. 116 от НК и преквалифицирането му на такова по чл. 124, ал. 1 от НК, правилно е отхвърлено от първоинстанционния съд като неоснователно, защото обективизираното от подсъдимия отношение към извършеното деяние и неговия резултат сочат на умисъл на убийство, а не само за причиняване на телесна повреда. В заключение, прокурорът предлага обжалваната присъда да бъде изцяло потвърдена.

В съдебните прения пред въззивния съд защитата на подсъдимия заявява, че по делото не се оспорват авторството на деянието и обстоятелството, че починалият е роден баща на подсъдимия. Намира за неправилна обаче самата квалификация по чл. 116 от НК, а оттам и наличието на квалифициращи признаци, а именно убийство на родител, извършено по особено мъчителен начин за убийтия и с особена жестокост. Счита, че

изводите на съда, че доверителят му е нанесъл посредством лаптоп и дървен сап множество последователни удари със значителна сила в областта на главата, гръдния кош и крайниците на пострадалия, не кореспондират с необсъдените в мотивите обяснения на подсъдимия от 28.03.2022 г., че дървеният сап се е счупил, когато той е нанесъл два удара по главата на свидетелката Б. Л.У.-М., с показанията на последната и с тези на свидетелите Ч. и Д.. Изразява становище, че неправилно ЯОС е приел като форма на вината пряк умисъл, тъй като не е обсъдил поведението на подсъдимия преди и след инцидента, което е било от изключителна важност за отношенията между подсъдимия и пострадалия и което би довело до други изводи за субективната страна на деянието. Според защитата за причинените две тежки и едната лека телесна повреда не е имало умисъл, а смъртта е настъпила в резултат на непредпазливост. Моли за преквалификация на деянието по чл. 124, ал.1 от НК и налагане на наказание в размер на предвиденото за това престъпление, алтернативно - за оправдаване на подсъдимия по квалифициращите признаци по чл.116, ал.1, т.6 от НК и определяне на наказание под минимума от 15 години лишаване от свобода, и като последна алтернатива - за преквалификация на деянието по чл. 118, ал. 1 НК.

В лична защита подс. К. К. Н. изразява съгласие със становището на защитника си, като допълва, че обича баща си, а случилото същата вечер било провокирано от заключването му гол, откън на студеното, след употреба на сериозни количества водка. Отбелязва, че баща му е имал сърдечна недостатъчност. Заявява, че е отговорен за смъртта на баща си, но че никога не е имал намерение да го убива. Изразява съжаление и желание за справедливост и категорично несъгласие с квалификацията на деянието по чл.116 от НК. В последната си дума подсъдимият моли за правосъдие.

След като прецени изложените в жалбата доводи, становищата на страните и провери изцяло правилността на обжалвания съдебен акт, Бургаският апелативен съд намери за установено следното:

Първостепенният съд е събрал и обсъдил относимите доказателства за обстоятелствата, включени в предмета на доказването, очертан с внесения в съда обвинителен акт. Въз основа на анализа на събраните по делото

доказателства СлОС правилно и оБ.но е установил фактическата обстановка, която и настоящата инстанция като цяло споделя, приемайки следните фактически обстоятелства:

Подсъдимият К. К. Н. е роден на *****г. в ЮАР. Той е рожден син на пострадалия В. К. Н. - немски гражданин, роден наг. във ФРГ. Родителите му се разделили докато бил още малък. Имал по-малък брат - К.Т. Н. и едноутробни сестри, които живеели в ЮАР.

До навършване на 18-годишна възраст подсъдимият живеел при майка си в ЮАР, след това се преместил да живее във Великобритания и оттогава поддържал по-близки отношения с баща си. Започнал работа и създал семейство, но впоследствие се разделил с приятелката си, като родените от съвместното им съжителство две деца останали да живеят при майка си.

След раздялата подсъдимият започнал често да злоупотребява с алкохол. В продължение на четири години е имал близки отношения със свидетелката Б. Л.У.-М. от гр. Оксфорд, но често се случвало след употреба на алкохол той се държи агресивно и грубо с нея и да я удря. Разделили се, но продължили да поддържат контакти.

Пострадалият В. Н. се пенсионира и от около шест години трайно заживял в имот в с. Д., обл. Ямбол на ул. „Г.М.“, № 1. На 16.10.2021г. подсъдимият и приятелката му свид. Б. М. пристигнали в България и отседнали в имота в с. Д., обл. Ямбол, в който бащата на подсъдимия обитавал малка къща, състояща се от всекидневна с кухненски бокс, спалня и баня. Подсъдимият и свидетелката по време на престоя си нощували в палатка, която разпънали в двора на къщата. Тримата ежедневно се събирали в градината, където разговаряли и употребявали алкохол.

На 20.10.2021 г. следобед подсъдимият К. Н., баща му В. Н. и свид. М. отново пиели заедно водка и разговаряли. Около 20.00 ч. същата вечер свид. М. се прибрала в палатката и заспала, а подсъдимият и баща му В. Н. продължили да пият и да си говорят. По време на разговора пострадалият изразил негативно отношение към майката на подсъдимия, което се случвало не за първи път, но породило напрежение между тях. Подсъдимият си тръгнал, влязъл ядосан в палатката, хванал за косата и издърпал спящата свид. Б. М.. Тя се изплашила и избягала в къщата при бащата на подсъдимия, където останала с него да разговарят и пият кафе. Входната врата с прозорец

от стъклопакет оставили както обичайно отключена.

След около 45 минути в къщата влязъл ядосан подсъдимият К. Н.. Вдигнал холната масичка с поставения на нея лаптоп и със сила я блъснал на пода. След това взел падналия лаптоп от пода и с него нанесъл силен удар в областта на главата на баща си, при което последният паднал на пода до дивана. После подсъдимият хванал свид. М. и със сила я блъснал към кухненския бокс. Свид.М. паднала и уплашена останала да лежи на пода. Тогава подсъдимият взел нож от кухнята, отишъл при баща си с ножа в ръка, хванал го за косата и започнал да му крещи, псува и да му вика: „Отвори си устата!“ . В. Н. плачел. После с ножа се приближил към свид. М., опрял го в крака ѝ и продължил да крещи по адрес на двамата. В един момент хвърлил ножа и излязъл от къщата.

Възползвайки се от отсъствието на подсъдимия, свид. М. заключила вратата и понеже не говорела български език, дала телефона на пострадалия В. Н., който в 01,49 ч. на 21.10.2021 г. потърсил помощ на ЕЕН 112.

Докато очаквали пристигането на полицейските органи, подсъдимият се върнал до къщата и опитал да влезе, но установил, че входната врата е заключена. Ядосал се, взел вила, с която счупил стъклопакета на вратата и държейки вилата влязъл в стаята, където били баща му и приятелката му. Подсъдимият нанесъл на свид. Б. М. два удара със сапа в областта на главата, след което се насочил към баща си, който бил на пода до дивана. С дървения сап започнал да му нанася множество удари със значителна сила в областта на главата, гръдния кош и крайниците. Докато подсъдимият крещял и удрял баща си, пострадалият плачел и му се молел да спре. Когато подсъдимият се наситил да налага баща си, той преустановил побоя излязъл от къщата и се върнал да спи в палатката, където малко по-късно бил установен по тениска и боксерки от пристигналите на място полицейски служители.

След като подсъдимият напуснал къщата, свид.М. помогнала на В. Н. да легне на дивана и го завила с одеяло. Около десетина минути по-късно той бил намерен така от пристигналите в дома му свидетелите Д. Ч. и А. Д. - полицаи в РУ на МВР „Тунджа” – Ямбол, придружени от кметския наместник на с. Д. - свид. М.И..Те заварили счупен стъклопакет на вратата, счупена масичка, посипан със стъкла под, множество счупени и разхвърляни предмети, включително ножове и вила със счупен на две дървен сап.

Пострадалият не можел да се помръдне, плачел, охкал и стенел. Оплакал им се от силни болки в областта на гърдите и главата, казал им, че умира и че това му го е причинил синът му.

Той и свид.Б. М. били транспортирани от медицински екип в МБАЛ „Д-р Иван Селимински“ АД, гр.Сливен, където след извършени прегледи и изследвания пострадалият В. Н. бил приет за лечение в отделението по анестезиология и интензивно лечение в тежко общо състояние. Постепенно състоянието му се влошило, като вследствие на получената черепномозъчна травма степенните промени на съзнанието се задълбочили. На четвъртия ден от хоспитализацията бил опериран, като му била извършена левостранна пунктиформна трепанация на черепа, при която от субдуралното пространство изтекъл ксантохромен ликвор под високо налягане. След операцията състоянието на пострадения продължило да се влошава и на 27.10.2021 г. в 11.40 ч., с картина на остра дихателна и сърдечно-съдова недостатъчност, В. Н. починал.

Досъдебното производство било образувано седем дни след инцидента - на 28.10.2021г., по реда на чл.212, ал.2 от НПК с разпит на свидетели . На 02.11.2021 г. подсъдимият е бил задържан и на същата дата е бил привлечен в качеството му на обвиняем за престъпление по чл.116, ал.1, т.3,т.6, вр.чл.15 от НК.

От заключението на изготвената в хода на досъдебното производство съдебно-медицинска експертиза на труп (л. 55 - л.59 от досъд.п.) е видно, че при огледа и аутопсията върху трупа на В. Н. е установена множествена съчетана механична травма с обхващане на главата, гръдния кош и крайниците, от които като най - съществена е определена тежката гръдна травма с множествени двустранни счупвания на ребра от двете страни на гръдния кош, по-добре изразени в областта на лявата половина на гръдния кош, с кръвоизливи в областта на меките тъкани около местата на счупванията и контузионни увреждания на белите дробове.

При външния оглед и аутопсията на трупа на пострадения са установени:

- двустранни повърхностни контузионни огнища в теменните области на двете големи мозъчни хемисфери, точковидни кръвоизливи на мозъка и тежък оток на мозъка и меките мозъчни обвивки с вклиняване на

малкомозъчните тонзили и мозъчния ствол в големия тилен отвор. В ликворните пътища е установено наличие на ксантохромен ликвор;

- на гръдните органи, наред с описаните по-горе травматични увреждания, са установени и данни за двустранна базална контузионна и хипостатична лобуларна на места конфлуираща пневмония, по-изразена и по-тежка в областта на базалните и паравертебралните участъци на левия бял дроб;

- контатирани били множествени повърхностни травми от вида на охлузвания и кръвонасядания в областта на лицето и главата, с умерено изразени субдурални и субарахноидални кръвоизливи; установени били масивни кръвонасядания, хематоми в областта на горните крайници, мишниците, предмишниците и дланите, предимно в областта на левия горен крайник, както и наличие на такива кръвонасядания и в областта на гърдите и единични такива, по-слабо изразени, в областта на долните крайници.

Като причина за смъртта на В. Н. заключението сочи съчетаната травма с обхващане на главата с черепномозъчна травма, изразена в установените субдурален хематом, субарахноидални кръвоизливи и повърхностни контузионни огнища на мозъка в теменните области на двете големи мозъчни хемисфери и тежката гръдна травма с множествени счупвания на левите и десните ребра по предните и предностраничните им части, предимно в областта на лявата половина на гръдния кош и контузионни огнища на белите дробове, предимно на левия бял дроб. Гръдната травма е била усложнена с получаване на тежка двустранна хипостатична и контузионна пневмония, със засягане предимно на левия бял дроб. Непосредствената причина за настъпването на смъртта на пострадалия е острата сърдечно-съдова и дихателна недостатъчност на базата на тежкия травматичен и възпалителен процес на белите дробове и отока на мозъка, с вклиняване на мозъчния ствол, където се намират жизненоважните центрове на дишането и сърдечно-съдовата дейност. Заключено е, че настъпването на смъртта е в пряка и непосредствено връзка с получените от пострадалия травматични увреждания и настъпилите от тях усложнения. Според същото заключение описаните увреждания са били причинени от действието на механичен фактор и добре отговарят да са получени вследствие нанасяне на множество удари със значителна сила с твърди тъпи предмети, и конкретно с твърд тъп предмет с

продълговата форма, в областта на главата и двете половини на гръдния кош, предимно в областта на лявата половина, както и в областта на горните и долните крайници, като настъпването на смъртта е в пряка и непосредствена връзка с причинените на пострадалия вследствие на ударите травматични увреждания.

По искане на защитата, в съдебно следствие е назначената и изпълнена СМЕН№24/2022г. (л.193 – 196 от НОХД №304/21г.на ЯОС) за установяване вида на телесните повреди с оглед степента на причинените увреждания на здравето на починалия. Съобразно медико - биологичния критерии същото вещо лице е посочило, че тежката гръдна травма с множествените двустранни счупвания на ребра и тежките контузионни увреждания на белите дробове, което е довело до настъпването на остра дихателна недостатъчност се определя като постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота. Тежката черепномозъчна травма с травматичните увреждания на мозъка и обвивките му са довели до нарушения на функцията на органите на сърдечносъдовата система и на дишането и също са преценени като постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота. Уврежданията в областта на горните крайници, мишниците, предмишниците и дланите, а именно, масивни кръвонасядания и хематоми и повърхностни порезни наранявания, са причинили на пострадалия временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

От заключението на комплексната съдебно-психиатричната и психологична експертиза на подсъдимия(л. 64-л.78 от досъд.п.) е видно, че същият не страда от психично заболяване и липсват нарушения в базисните му психични функции; че по време на осъществяване на деянието е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи действията си, въпреки че се намирал в състояние на обикновено алкохолно опиване; че може да участва в наказателното производство и е в състояние да дава адекватни обяснения за фактите от съществено значение за делото. В заключението вещите лица са направили обща психо-психиатрична характеристика на личността на подсъдимия.

Установената от въззивната инстанция фактическа обстановка в общи линии съвпада с възприетите от първостепенния съд фактически констатации и се установява чрез събрани и проверени в хода на първоинстанционното

съдебното следствие гласни доказателствени средства, писмени и веществени доказателства, писмени доказателствени средства и експертни заключения, посочени подробно в мотивите на ЯОС(л.223 от НОХД №304/21г.на ЯОС), чиито преповтаряне не се налага. Анализът на цялостния доказателствен материал по делото, поотделно и в съвкупност, потвърждава извода на съда относно авторството на деянието и основните елементите на фактическата обстановка.

Основното възражение по делото, поддържано от защитникът на подсъдимия, е за необ.ност на изводите на ЯОС, че доверителят му е нанесъл посредством лаптоп и дървен сап множество последователни удари със значителна сила в областта на главата, гръдния кош и крайниците на пострадалия. Според защитата тези фактически изводи не кореспондирали с необсъдените в мотивите обяснения на подсъдимия от 28.03.2022 г., че дървеният сап се е счупил, когато той е нанесъл два удара по главата на свидетелката Б. Л.У.-М., както и с показанията на тази свидетелка и на свидетелите Ч. и Д..

Възражението е неоснователно. Обясненията на подсъдимия са както средство за защита, така и доказателствено средство и поради това изискват подробен и задълбочен анализ относно тяхната обективност, като не могат нито да бъдат отхвърлени без основание, нито да се кредитират напълно, ако не са налице други доказателства, които да ги подкрепят. Относно причината за възникване на конфликта между В. Н. и подсъдимия и за начина му на протичане преки доказателства се съдържат в обясненията на подсъдимия и в показанията на свид. Б. М., а косвени могат да се изведат от показанията на свидетелите М.И., Д. Ч. и А. Д. и от заключенията на медицинските експертизи относно състоянието на трупа на пострадалия, вида на уврежданията и причината за настъпването на смъртта. Анализът на дадените пред първоинстанционния съд обясненията на подсъдимия, налага извода, че същите не пресъздават напълно обективно в тяхната цялост обстоятелствата от инцидента.

В настоящия случай, твърденията на подс. К. Н., че възникналият конфликт е бил провокиран от изказаното негативно отношението на пострадалия към майка му (не и към сестрите му, както твърди) се потвърждава и от казаното от него на свидетелите Б. М., М.И., А. Д.,

непосредствено след нанасянето на побоя и дни по-късно - на свид.Георги Д., поради което настоящият съд ги кредитира като достоверни.

Разказът за последвалите му действия по време на конфликта обаче не може да бъде приет за изцяло достоверен. Според обясненията на подсъдимия, при първото му влизане в къщата счупил масичката, взел лаптопа и ударил баща си по главата, карал му се, издърпал го за косата и го молил да се извини, а когато баща му казал „извинявай“, го бутнал и прекратил насилието. Така изнесеното намира съответствие в показанията на свид. Б. М. само относно счупването на масата и нанесения от подсъдимия в главата на пострадалия удар с лаптопа, както и че нападателят е държал баща си за косата. Описвайки поведението си при следващото си влизане в къщата подсъдимият твърди, че след като счупил прозореца на вратата и влязъл в помещението ударил свид. Б. М. по главата със сечивото, то се счупило и затова го изхвърли. Точно защото се счупило сечивото, той не бил удрял с него баща си. Свид. Б. М. легнала на пода. Пострадалият продължавал да го псува и да му вика, затова подсъдимият го ударил с ръка по ребрата и настоявал да се извини. Докато сина му го удрял пострадалият седял на дивана, но с един от ударите го съборил. В. Н. веднъж помолил подсъдимият да спре и той спрял да го бие. След това отишъл да си легне и бил събуден от полицията. В същите обяснения подсъдимият заявява, че не искал да причинява на баща си телесни повреди, просто искал да спре да говори това, което говорел и да се извини. В тази им част обясненията кореспондират с разказа на свид. Б. М. относно следните обстоятелства: разбиването на остъклената част на входната врата от подсъдимия с ясно посочено от нея сечиво – вила, с което ударил, но не веднъж, а два пъти свидетелката в областта на главата; че докато бил удрян пострадалият е молил подсъдимия (а не, че отправил към него еднократна молба) да спре и че при напускането на къщата от подсъдимия пострадалият лежал на пода пред дивана.

В останалата им част твърденията на подсъдимия не се съгласуват със същите показания на свид. Б. М., която ясно съобщава, че при първото нападение над пострадалия в нейно присъствие , докато е държал нож в едната ръка, а с другата баща си за косата, подсъдимият не го е молил да се извини, а е викал, псувал и казвал: “Отвори си устата!”. При повторното влизане на подсъдимия в къщата и нападайки отново баща си, същата свидетелка не съобщава пострадалият да е продължавал да го псува и да му

вика, а напротив, последният е бил много уплашен, плачел е и е молил подсъдимия да спре. По гърба (с изключение на лявата плешка) и задните части от тялото на пострадалия не са установени наранявания, но тези области са могли да останат и ненаранени не само ако пострадалият е седял на дивана (както твърди подсъдимия , преди да го събори с удар), но и ако е бил в легнало положение. Точно такова положение на пострадалия съобщава свид. Б. М. – „Когато К. се върна в къщата, В. лежеше долу на пода до дивана. След това К. излезе от къщата, а аз помогнах на В. да стане и да легне на дивана, ...“ - л.173 от НОХД №304/21г.на ЯОС.

Действително получените наранявания по главата на тази свидетелка обилно са кървяли („Цялото беше в кръв - цялото ѝ лице, главатаТя беше цялата в кръв.Косата ѝ беше в кръв, дрехите ѝ бяха окървавени...момичето беше в кръв – показания на свидетелите Д. и М.И. -л.163, л.165 от НОХД №304/21г.на ЯОС), поради което няма причина да не бъде прието като правдоподобно казаното от нея, че от течащата кръв не е виждала случващото се. Слуховите възприятия на същата свидетелка за този епизод от насилието са ограничени до това, че В. Н. е плачел и молел подсъдимия да спре, а подсъдимият – викал. Именно поради наслагването на тези слухови възприятия в затвореното пространство на местопрестъплението, а и от преживяваните емоции от нападението срещу нея, съдът намира за напълно възможно свидетелката да няма спомен дали е чула нанасяне на други удари.

Отсъствието на спомени у свид.М. обаче на прави правдоподобни обяснения на подсъдимия, че нанасял удари върху баща си само ръце, защото сапът на вилата счупил при удар в главата на свид.Б. М., какъвто факт тази свидетелка не съобщава. Тези обяснения се опровергават от резултатите, отразени в СМЕ№209/2021г. Основните части от заключението на същата експертиза са подробно отразени по-горе, както и в мотивите на първоинстанционната присъда, поради което не е нужно да се преповтарят. По повод отричаното от подсъдимия използване на сапа от вила за нанасяне на удари е достатъчно да се обърне внимание на установените от вещото лице при външния оглед обективни находки от получените удари и причинените от тях непосредствени увреждания, разкрити при вътрешния оглед на трупа на В. Н. в три области – тези на главата, гърдите и на крайниците.

В областта на главата при външния оглед са установени - повърхностни охлузвания и кръвонасядания в теменните области на главата, които са почти заздравели, покрити с кафеникави корички, с размери около 1-3 см. В областта на лицето и челото също са установени такива кръвонасядания, които са били в процес на резорбция. Вътрешния оглед е разкрил интактни черепни кости и няколко на брой умерено изразени синкави кръвонасядания с размери 4-5см по вътрешните повърхности на меките черепни покривки в челнотеменните области на главата.

В областта на гръдния кош, предимно в областта на лявата му половина при външния оглед са констатирани повърхностни кръвонасядания с жълтеникав цвят и охлузвания с размери около 5-6 см, покрити с кафеникава коричка, която на места е отпаднала. Те обхващат почти цялата средна част на лявата половина на гръдния кош, като такива се установяват и в областта на дясната половина на гръдния кош. При вътрешния оглед са установени масивни кръвонасядания в двете половини на гръдния кош, също по-добре изразени в лявата. Констатирани са множествени счупвания на левите ребра по предната и средната аксиларна линия от второ до седмо ребро, както и единични счупвания на десните ребра от второ до пето и кръвонасядания около местата на счупванията. Под плевралните листове по повърхността на белия дроб са възприети множество червеникави точковидни кръвоизливи.

В областта на горните крайници, но предимно в областта на горните части на страничната и задностраничната повърхност на лявата мишница са намерени масивни кръвонасядания и продълговати хематоми със синкаволилав цвят, които обхващат цялата повърхност на горната половина на лявата мишница. По задностраничната повърхност на лявата мишница са установени пет напречно разположени продълговати хематоми с широчина около 2-3 см и дължина около 4-5 см, разположени един под друг, с масивен болезнен травматичен оток на тъканите.

В областта на лявото рамо и лявата плешка също са установени масивни кръвонасядания.

В областта на двете предмишници също са установени масивни петнисти кръвонасядания, предимно в областта на лявата предмишница, като тъканите са оточни.

В областта на гръбната повърхност на лявата длан са констатирани

наличие на сравнително повърхностна цепковидна рана с гладки ръбове, с дължина около 2 см, като ръбовете са покрити с коричка. По дланната повърхност на лявата ръка също е налична такава рана с дължина около 3-4 см, която е почистена и е превързана.

В областта на двете бедра и подбедрици също са установени кръвонасядания със синкав цвят, с петниста форма, в процес на резорбция, с размери около 2-3 см;

Изхождайки от вида на уврежданията и техните локализации, вещото лице е пояснило механизма на причинените увреждания – получени са в резултат на механичен фактор и добре отговарят да са получени вследствие нанасяне на множество удари с твърди тъпи предмети в областта на главата и двете половини на гръдния кош, но предимно в лявата половина и в областта на горните и долните крайници. Тези удари, освен че са били множествени, са били нанесени със значителна сила. Установени са характеристиките на средството, с което са причинени травматичните увреждания – ударите добре отговарят да са нанесени с твърд тъп предмет с продълговата форма. А в конкретния случай предмет с такива характеристики е сапът на вилата, използвана от подсъдимия за разбиване на външната врата на къщата и за нанасяне на ударите върху свид.Б. М., двете счупени части от която са възприети от свид.Ч. („Имаше вила с половин прът счупен и отделно имаше още един дървен прът счупен –л.161 от НОХД №304/21г.на ЯОС) и от свид.И., както и парчето от земеделски инструмент, предадено с протокол за доброволно предаване от подсъдимия (л.186 от досъд.п.) и предявено в съдебно следствие.

В разглеждания аспект не може да бъдат пренебрегнати показанията на свид. М.И. за отговорите на пострадалият на въпросите ѝ към него и свид.Б. М. за случилото се. Освен оплакването, че го болят ребрата и главата, пострадалият е повтарял: „Кол“, „кол“, „мой син “, което пък свид.М.И. си е интерпретирала като съобщаване името на сина на пострадалия, когото тя не е чувала преди това. Нивото на ползване на български език от пострадалия е било все пак достатъчно, за да поддържа елементарна форма на общуване с живущите в с.Д. и с приятеля си - свид. Пенчев и точно затова свид. М. му е дала телефона за да разговаря с ЕЕН 112 след нанесените му удари с лаптопа в главата и излизането на подсъдимия, поради което и няма как да се

игнорира казаното от него на оказалите му помощ свидетели след инцидента.

Свидетелите М.И., Д. Ч. и А. Д. са възприели изявления на очевидците на побоя – пострадалия и свид. Б. М., първият от които към момента е починал. В показанията на И., Ч. и Д. на практика се възпроизвеждат извънсъдебни изявления на починалия вече В. К. Н. и на свид. М., поради което от гледна точка на източника се явяват производни, но по отношение на състоянието на пострадалия, на подсъдимия и на свид. М. след инцидента, както и на заварената на местопрестъплението обстановката, те възпроизвеждат личните си непосредствени възприятия и предвид липсата на противоречия между съобщеното от тях съдът ги кредитира изцяло.

Обективността налага да се посочи, че веднага след пристигането на полицейските служители, в извънсъдебните си изявления свид.М. е твърдяла, че след като я ударил подсъдимия, тя паднала на пода и тогава си е ударила главата, които механизъм на получаване на увреждането ѝ се отличава от съобщеното пред съда. Пределно пестелив е и разказът ѝ за отношенията ѝ с подсъдимия - за повода за пристигането ѝ с него в България след издадената му ограничителна заповед, за оставането им заедно след карантинирането ѝ в хотел, данни за които се съдържат в писмото на ГД „Национална полиция“ по повод получена от Интерпол Манчестър молба за установяване на местонахождението и здравословното състояние на свидетелката М. – л.189 от досъд. п.

Правилен е извода на ЯОС, че съобщеното от М.И., Д. Ч. и А. Д. и от свид.М., в показанията ѝ пред съда, корелира със заключението на СМЕМ№209/2021г. за характера и начина на причиняване на травмите, довели до леталния изход. Възможно е подсъдимият да си е послужил и с ръце, но това обстоятелство не води до промяна в заключението относно механизма и средството за причиняване на травматичните увреждания – чрез нанасянето със значителна сила на множество удари с твърд тъп предмет с продълговата форма, каквито характеристика, както правилно е посочи ЯОС притежават както преносимия компютър, така и дървения сап. Ето защо необсъждането на твърденията на подсъдимия за момента, когато се бил счупил сапа на вилата, не са довели до неоБ.ност или неправилност на фактическите изводи на ЯОС.

При правилно установената фактическа обстановка първостепенният съд е направил законосъобразни правни изводи, като е приел, че от обективна и субективна страна подс. К. К. Н. е осъществил състава на престъпление по чл.116, ал.1, т.3, пр.1-во и т.6, пр.2-ро и пр. 3-то, вр.чл.115 от НК.

В съответствие със закона и доказателствата по делото е прието, че подсъдимият от обективна страна е извършил действия по лишаване от живот баща си В. К. Н.. Пострадалият е бил умъртвен чрез използването на твърд тъп предмет с продълговата форма, с който със значителна сила са му били нанесени множество удари върху части от тялото, където се намират жизненоважни органи, каквито са главата и гърдите. Пострадалият е починал вследствие нанесената му съчетаната механична черепномозъчна и гръдна травма, изразяваща се в субдурален хематом, субарахноидални кръвоизливи и повърхностни контузионни огнища на мозъка в теменните области на двете големи мозъчни хемисфери и в тежка гръдна травма с множествени счупвания на левите и десните ребра по предните и предностраничните им части, предимно в областта на лявата половина на гръдния кош и с контузионни огнища предимно на левия бял дроб, усложнена с получаване на тежка двустранна хипостатична и контузионна пневмония, със засягане предимно на левия бял дроб. Непосредствената причина за настъпването на смъртта на В. Н. е острата сърдечно-съдова и дихателна недостатъчност на базата на тежкия травматичен и възпалителен процес на белите дробове и отока на мозъка, с вклиняване на мозъчния ствол, където се намират жизненоважните центрове на дишането и сърдечно-съдовата дейност.

От заключението на СМЕ на труп №209/2021г. и от отговорите на допълнителните въпроси на вещото лице д-р Ч. в съдебно заседание от 28.03.2022г. се установява, че пневмонията се дължи на причиненото натъртване на белите дробове и наложеното продължителното принудително положение на пострадалото лице, което продължително време е било в невъзможност да се изправи и е довело до хипостаза и хиповинтелация на белите дробове. Развилата се като усложнение на тежката гръдна травма пневмония е в резултат на получените травми и категорично няма никаква причинно-следствена връзка между нея и установените стари сраствания на плеврални листове, със съпътстващите хипертонична болест, хипетрофия на лявата камера на сърцето и характерните за възрастта склеротични промени

на кръвоносните съдове. Наличната опасност за живота, обусловена от съчетаната травма е била реализирана и е довела до настъпването на смъртта на В. К. Н..

Видно от съдържанието на тази експертиза и от материалите по делото, изготвилото я вещо лице се е базирало и на медицинската документация за пострадалия и като е приложил и съответните знания от специалната област на неговата специалност, е стигнал до еднозначното заключение, че причинената вследствие действията на подсъдимия съчетана травма, с оглед тежкия травматичен и възпалителен процес на белите дробове и отока на мозъка, с вклиняване на мозъчния ствол, където се намират жизненоважните центрове на дишането и сърдечносъдовата дейност, е довела до остра сърдечно-съдова и дихателна недостатъчност и смъртта на В. Н.. В случаите, когато причината за смъртта е комплексна, експертът е длъжен да посочи и останалите фактори, допринесли за настъпването ѝ – чл.152, ал.3 от НПК, а неотразяването им сочи, че обективни данни за присъствието или появата на допълнителни такива не са констатирани. Не са констатирани други паталогии, факти и обстоятелства, които да са допринесли за леталния изход при пострадалия, извън действията на подсъдимия. При хипотезата на задължителна експертиза по смисъла на чл. 144, ал. 2, т. 1 от НПК, вещото лице е дало ясно заключение за причината и генезата на смъртта на пострадалия. Ето защо искането на подсъдимия за установяване на хипотетична връзка между смъртта на пострадалия и евентуално неадекватно действие или бездействие на медицинския персонал на здравното заведение е лишено от фактическо основание. Отделно от това следва да се посочи, че невземането на своевременно мерки за спасяване живота на пострадалия или неуспешната медицинска интервенция не разкъсват поставената от действията на дееца причинно следствената верига по отношение причинените с деянието увреждания и настъпилата смърт – т.2 от ППВС № 2/1957 г., изм. и доп. с ТРОСНК № 7/1987 г.

Правилно ЯОС е преценил, че са налице квалифициращите елементи от състава на престъплението по 116, ал. 1, т. 3, т. 6, пр. 2 и 3 от НК.

Налице е квалифициращото обстоятелство по чл. 116, ал. 1, т. 3 от НК, тъй като жертвата е баща на подс. К. Н. и в тази насока събраните по делото доказателства са еднопосочни, а и не се спори.

На следващо място, видно от заключенията на двете приетите по делото СМЕ и от отговорите на вещото лице на конкретно зададения му в две поредни съдебни заседания (л.175, л.201 от НОХД №304/21г.на ЯОС) въпрос, самият пострададал е почувствал и изживял такива болки и страдания, които се характеризират с по-висок интензитет от тези, съпровождащи всяко едно убийство. Той е бил в съзнание през цялото време на нанасянето на ударите спрямо него, както и след това, като е търпял силни, продължителни и особено мъчителни, тъй като са били причинени множество травматични увреждания в почти всички области на тялото, обхващащи главата, гръдния кош, горните и долните крайници. Той е изпаднал в състояние на травматичен шок, а след няколко дни е изпаднал в състояние на мозъчна кома. Пострадалият е търпял болки от причиняването им до изпадането му в кома, като при прилагане на обезболяващи средства в болничното заведение степента на болките са намалели. Той е възприемал неспиращите множество удари на сина си по цялото му тяло и тежестта на нараняванията по главата и гърдите, липсата на милост в сина му, възприемал е и фаталния край от без възможност за неговото предотвратяване, което е изразил не само със стенания и охкания по време и след побоя, но и с думи, казвайки че умира пред свидетеля Ч.. Всички посочени обстоятелства категорично сочат на квалифициращото обстоятелство по чл. 116, ал. 1, т. 6, пр.2 от НК - убийството е извършено по особено мъчителен начин за жертвата.

Правилна е също и констатацията на ЯОС, че е налице и другия обективен признак от състава на инкриминираното престъпление, об.но от начина на осъществяване на престъплението, силата и насочеността на ударите, естеството на причинените увреждания и обстоятелствата, при които това е сторено. Съгласно трайната съдебна практика, особената жестокост е външна характеристика на убийството, чрез която се отразяват субективните качества на дееца. За приложението на чл. 116, ал. 1, т. 6, пр. 3 НК е необходимо да се установи, че деецът е проявил изключителна ярост, ожесточение, отмъстителност или садизъм, коравосърдечие и безчовечност. Особената жестокост трябва да е проявена към момента на извършване на убийството, а не да характеризира дееца изобщо, т. е. не е необходимо деецът по принцип да е жесток човек. В конкретния случай, множеството припокриващи се една върху друга травми, както са посочени в отговорите на въпроси от вещото лице д-р Ч., подсъдимият е причинил чрез нанасяне на

множество удари с твърд тъп предмет с продълговата форма. Това обстоятелство, както и фактът, че за причиняване на травмите е било необходимо значително по сила въздействие и е било съпроводено с вербална агресия срещу моления да се преустанови побоя пострадал, несъмнено манифестират неоправдана злоба и ожесточение и об.ват наличието на особената жестокост по смисъла на чл. 116, ал. 1, т. 6, пр. 3 от НК.

Настоящата инстанция намира за правилен извода на ЯОС, че деянието е осъществено от субективна страна при наличие на пряк умисъл. Подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на извършеното, предвиждал е настъпването на общественотоопасните последици и пряко ги е целял. За субективната страна на престъплението, изразяваща психическото отношение на дееца към извършеното, изводи се правят не само от предходното му отношение към пострадалия, неговите последвали действия и обяснения, но преди всичко от конкретно извършените от него действия към момента на реализиране на деянието. След като вече е нанесъл множеството значителни по сила удари в жизнено важни области и е изоставил баща си в очевидно тежко състояние, са без значение са последващите му декларации, че обичал баща си и че не искал да го наранява. Също така няма значение какво е могъл или какво е щял да направи, като например, че ако е искал умъртвяването му би си послужил с нож от кухнята и че е останал в страната и не се е укрил от полицията, защото не вярвал, че баща му е починал, поради което ЯОС правилно не е събирал данни за причините да се отложи планирания полет на подсъдимия и на свид.Б. М. до Великобритания и подсъдимият да бъде намерен от свид. Г.Д. не в имота в с.Дрянова, както го е предупредил свид. Ч., а в с.Тенево - л.170 от НОХД №304/21г.на ЯОС, гърба на л.194 от досъд.п. Развиваните в личната защита на подсъдимия доводи сочат на неправилно отъждествяване на извършеното при внезапен умисъл убийство, какъвто е настоящия случай, с по-тежко наказуемото предумишленото убийство по чл.116, ал.1, т.9 от НК, каквото обвинение не му е повдигано. Обсъдените доказателства и установените с тях факти, очертаващи хронологично поведението на подсъдимия и отношенията с баща му, категорично не позволяват извод за проявена обмисленост, целенасоченост и предварителна подготовка, каквито са типични за убийство, извършено при предумисъл. Смъртта е причинена от деяние, което е виновно, при бързо развил се пряк умисъл за лишаване пострадалия от живот,

възникнал ситуативно, поради проявено от баща му не за първи път (макар отношенията между баща и син не са имали траен конфликтен характер) негативно отношение към майката на подсъдимия и на фона на алкохолно повлияване, което е снизило самокритичността у дееца, повишило конфликтния заряд и негативните емоции, явяващи се улесняващи го в извършването на деянието фактори.

Когато деецът съзнава, че наред с целения резултат (да нанесе жесток побой; или да причини болка на баща си, или да го накаже за изказаното отрицателно отношението към майка му; или според твърденията на подсъдимия за да го накара да не говори това, което говорил, да млъкне, да се извини и пр.) ще настъпи с положителност и смъртта на пострадалия, но въпреки това извършва деянието, е налице убийство, извършено с пряк умисъл – т.3 от ППВС № 2/1957 г., изм. и доп. с ТРОСНК № 7/1987 г. Подсъдимият е действал именно с пряк умисъл като е съзнавал, съобразно своите възраст, социален опит и знания (в т.ч. и като треньор по крикет, видно от КСППЕ л.74 от досъд.п.), че силата на ударите, тяхната многобройност и нанасянето им в области на жизнено важни органи на пострадалия неминуемо ще причинят неговата смърт. Връщането на подсъдимия в помещението при баща си и подновяване на нападението, след като вече го ударил с лаптопа по главата и заплашвал с нож, нанасянето на множество удари чрез дървен сап, тяхната значителна сила (достатъчна да бъдат причинени счупвания на ребра в двете гръдни половини), насочеността им предимно в областта на главата и гръдния кош, където се намират жизненоважни органи(мозък, сърце, бял дроб), които причинили множество травми, припокриващи се една върху друга, при това нанесени след като пострадалият не е оказвал съпротива и не на последно място изоставянето му в състоянието, в което е намерен от свидетелите и медицинския екип, посочено от вещото лице Ч. като „безпомощно“(л.58 от досъд.п.), обективират прекия умисъл на подсъдимия да умъртви пострадалия. В тази връзка следва да се посочи и това, че многобройните удари с ползваното оръдие са били нанесени на седемдесет и девет годишен възрастен мъж и с представата у дееца за наличие на здравословни проблеми (подсъдимият е заявил, че знае за съществуваща сърдечна недостатъчност у баща му), което в допълнителна степен дава основание да се приеме, че ясно е съзнавал, че ще причини смъртта му.

Този жесток побой подсъдимият е нанесъл в състояние на вменяемост, като е могъл да разбира свойството и значението на извършеното, както и да ръководи постъпките си. Състоянието му към инкриминираната дата, продължителността и последователността на проявите на подсъдимия не покрива критериите на физиологичния афект, който по естеството си представлява краткотрайна, много интензивна със стеснение на съзнанието реакция. Липсват конкретни доводи срещу компетентността на вещите лица или за необективно или непълно експертно изследване на относимите обстоятелства, поради което и няма основание да бъде уважено отправеното искане на защитата към въззивния съд да не възприеме неоспореното заключение на СППЕ. Не са налице медицинските критерии и юридическите предпоставки за преквалификация на деянието като извършено по привилегирования състав на чл.118 от НК, каквото е едното от алтернативно поставените искания на защитата. Тази преценката на въззивния съд не се променя и от данните за поето количество алкохол, защото не са установени данни за паталогично опиянение, нито за усложнено алкохолно опиване, а до обикновено такова. Според вещите лица, изготвили КСППЕ, дългогодишната употреба на алкохол е променила социалното поведение на подсъдимия и намалила социалният му живот, а при употребата на алкохол той става по-избухлив, по-гневлив и раздразнителен.

Неоснователни са и развитите от защитата на подс. К. Н. доводи за преквалификация на деянието в такова по чл. 124 от НК. Пострадалият е починал вследствие нанесената му съчетаната черепномозъчна и тежка гръдна травма, като в генезата на смъртта по-съществена е еволюцията на получената тежка гръдна травма. Установена съдебна практика е, че изводите за субективната страна на деянието се основават не само върху медико-биологичната характеристика на травмите. Водещо значение имат доказаните действия на подсъдимия, а преценката дали умисълът му е ограничен само до засягане на телесната неприкосновеност на пострадалия или е насочен към лишаването му от живот се извършва с оглед използваните средства, разстоянието, от което се посяга на жертвата броя, насочеността на ударите, силата, интензитета на въздействие върху пострадалия, тежестта и локализацията на нараняванията. Факт е никакви външни фактори, обикновеното алкохолно опиване, раздразнението, гнева и останалите отрицателни емоции не са попречили на подс. К. Н., използвайки същото

средство за нападение, да отмери насилието си спрямо свид. Б. М. по такъв начин, че да го ограничи само до накърняване на телесния □ интегритет и да изключи травми, несъвместими с живота. Обективните действия, с които подс. К. Н. е причинил вредоносния резултат обективизират умисъла му да причини не телесна повреда, а да умъртви пострадалия. Изолирането на телесната повреда (а в настоящия случай, видно от СМЕ №24/2022г., са обособени две тежки и една лека по вид телесни повреди) като самостоятелен елемент на причинно-следствения процес се налага само тогава, когато има основание да се приеме, че смъртта е настъпила въпреки волята на дееца, че той нито е искал, нито допускал настъпването ѝ по смисъла на чл. 11, ал. 2 от НК. Липсва основание по отношение на извършеното престъплението да се обсъжда смесена форма на вина, характерна за престъплението по чл. 124 НК, доколкото в този случай би могло да се обсъжда единствено осъществяването на престъплението при разновидностите на умисъла, което бе сторено по-горе, но няма никаква фактическа оБ.ност да бъде прието, че престъплението е било извършено при форма на вината „непредпазливост“ по отношение на настъпилата смърт на В. К. Н.. Ето защо, въззивната инстанция намира, че в случая е неприложима разпоредбата на чл. 124 от НК и не са налице законовите основания за такава преквалификация на деянието, така както е приела и първата инстанция, пред която е било направено същото искане за подвеждане на деянието по по-леко наказуемия престъпен състав .

По отношение на наложеното наказание, въззивният съд счита, че същото е законосъобразно индивидуализирано по вид и размер, отчетени са наличните смекчаващи и отегчаващи обстоятелства. Преценката е била направена в контекста на конкретната степен на обществена опасност на деянието и дееца и по мнение на този състав така отмереното наказание от седемнадесет години лишаване от свобода се явява съответно на тези опасности.

Степента на обществена опасност на престъплението по чл. 116 от НК е изключително висока, тъй като с него се засяга най-ценното човешко благо - живота. Правилно степента на обществена опасност на конкретното деяние също е приета като висока, защото се предопределя от наличието на три квалифициращи обстоятелства „убийство на баща“, „убийство, извършено по

особено мъчителен за убития начин“ и „с особена жестокост“.

Степента на лична опасност на подсъдимия е била определена от ЯОС като невисока, предвид чистото му съдебно минало, но следва да се отчитат и данните, съдържащи се в КСППЕ, за това, че подсъдимият е склонен към гневни изблици, прояви на реактивна агресивност и емоционална лабилност, а стилът на личностно поведение се характеризира със склонност към използване на сила и заплахи и стремеж към доминиране. При обсъждане личността на подсъдимия не е за подценяване установената системна употреба на алкохол, под чието влияние става агресивен и раздразнителен.

Изведените по експертен път личностни качества на подсъдимия намират своето пълно потвърждение в показанията на свид. М..

Като смекчаващи обстоятелства правилно са били преценени процесуалното поведение на подсъдимия и искрено изразените съжаление и разкаяние за стореното(обстоятелството, че не признава вина за умишлено умъртвяване не променя този извод). Първоинстанционният съд е преувеличил значението на дадените от него обяснения и техния принос за разкриване обективната истина по делото, като се държи сметка предлаганата от него, в синхрон със свид. М., друга първоначална версия за случилото се.

Доводът за по-леко наказание се поддържа от защитата преди всичко, като резултат на претендираното нарушение на закона по отношение на възприетата квалификация по чл. 116 от НК, каквото не е налице и поради това се явява неоснователен. При индивидуализация на наказанието, ЯОС също не е допуснал нарушение, защото е определил най-лекото по вид, предвидено в санкционната част на разпоредбата на чл. 116, ал.1 НК, а размерът му е отмерил с лек привес на смекчаващите обстоятелства. От защитата не се сочат смекчаващи обстоятелства с решаващо значение, които да не са съобразени от първия състав, за да се извърши допълнително намаляване по размер на лишаването от свобода при условията на чл. 55 НК, а и по делото липсват фактически данни за такива. В ангажирания по делото доказателствен материал не се съдържа обстоятелство с изключително по тежест значение, а наличните смекчаващи не са многобройни, за да об.т извода за несъразмерна тежест на предвиденото в закона най-леко наказание, спрямо извършеното престъпление. Определеното от първостепенния съд наказание от седемнадесет години лишаване от свобода е справедливо, както

от гледна точка на обществената опасност на деянието и дееца и установените смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, така и от гледна точка на постигане целите на наказателната репресия, посочени в чл. 36 от НК. В случая всяко едно по-леко наказание би било израз на неоБ.но и неоправдано снизхождение към подсъдимия и сериозно би накърнило и нарушило изискването за справедливост на наказанието.

Правилно на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „а“ от ЗИНЗС на подсъдимия е определен първоначален строг режим за изтърпяване на наложеното му наказание лишаване от свобода, защото наложеното наказание е в размер над 5 години и е за умишлено престъпление. Правилно е приложен и чл. 59, ал. 1 от НК.

Като последица от признаването на подсъдимия за виновен и в съответствие с чл. 189, ал. 3 от НПК направените по делото разноси правилно са били възложени в тежест на признатия за виновен подсъдим.

Законосъобразно е процедирано и с приложените по делото веществени доказателства.

При извършената цялостна служебна проверка на обжалваната присъда въззивната инстанция не установи допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, нито нарушения на материалния закон, об.ващи наличие на основания за нейната отмяна или изменение, поради което присъдата следва да бъде потвърдена.

Водим от горното и на основание чл. 338 от НПК, Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда №7 от 18.04.2022г., постановена по НОХД №304/2021г. по описа на Окръжен съд – Ямбол.

Решението може да бъде обжалвано или протестирано пред Върховния касационен съд на Република България в 15 дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____